

[Alfred Jensen.]

sig om, hvorvidt man overhovedet kan få et lån, og hvis man kan det, kan regnestykket jo nok passe, men hvis man ikke kan få det, så er man henvist til at gå til afbetalingshandelen, og så er omkostningerne betydeligt større. Det er netop det, ungdomskommissionens betænkning siger: det store flertal køber på afbetaling; og det er det store flertals interesser, der tænkes på i denne forbindelse. Derfor er det lille regnestykke ikke så heldigt.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen fortalte mig noget om, at der for det meste her i Danmark arbejdes af svende og lærlinge i fællesakkord. Det ved jeg skam godt. Jeg har arbejdet i en snes år i møbelindustrien, i bygningsindustrien og også på andre felter, og jeg ved meget godt, hvordan det går til. Jeg har ikke oplevet, at murer- eller tømrerlærlinge ikke kunne få lov til at forlade arbejdet en halv eller hel time før tiden, for at de kunne komme på aftenscole. Det lod sig udmærket gøre. Derfor kan både ferietid og andre problemer løses, uanset om der arbejdes på akkord. Det ville vist være klogt, om det ærede medlem lyttede til sagkundskaben, den tilhører jeg i dette tilfælde.

Det ærede medlem sagde, at da jeg havde udtalt, at der ikke var nogen tidsbegrænsning for, hvornår regeringen skulle møde med forslag, var denne eftermiddag spildt, og vi vidste, at man forskellige steder arbejder med disse problemer. Spørgsmålet er ikke, om man arbejder med problemerne, men om man arbejder på at løse dem. Det ærede medlem er ganske vist ikke så gammel her i rigsdagen, men han ved sikkert, at der ligger betænkninger fra kommissioner i 30erne, som ikke er gennemført, og der står ej heller her noget om, at de betænkninger og forslag, der kommer fra ungdomskommissionen, skal gennemføres. Jeg ved ikke, om det ærede medlem kan få regeringen og sit parti til at gennemføre dem. Hvis det ærede medlem kan det, er det en anden sag, men det kan det ærede medlem ikke, og derfor ønsker vi fastslået af folketinget, at de tanker, der ligger bag vort forslag, skal tages op og forslagene gennemføres.

Jeg havde et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen, men dem vil jeg skåne tinget for.

Til slut vil jeg spørge det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, der talte om, at der ikke var midler til legater, om det ærede medlem i fuldt alvor mener, at det ikke skulle være muligt at skaffe midler

til legater til de studerende, samtidig med at man afskriver det ene tital millioner efter det andet på reguleringskontoen. Jeg tror, at det sidste, det ærede medlem sagde, at det ville denne regering ikke være med til, er det rigtige; men så må vi da hellere sige det klart: denne regering vil ikke være med til at gennemføre den slags foranstaltninger. Derfor må de studerende ikke få legater, og derfor må lærlingene ikke få deres forhold forbedret. Det er kun godt, at vi får at vide fra folketingets talerstol, hvordan stillingen er, men det skal nu ikke afholde mig fra at anbefale ærede medlemmer at se lidt anderledes på dette spørgsmål, end de ærede partiordførere har gjort.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Jeg kan ikke tjene det ærede medlem hr. Per Hækkerup i at stille i udsigt, at forslaget om bosætningslån vil blive fremsat af mig. Jeg henviser til, at der ikke vil være politisk mulighed i det høje ting for at få det gennemført, og jeg ønsker altså heller ikke personligt at fremme dette forslag.

Jeg har endnu en bemærkning til det ærede medlem hr. Per Hækkerup i den diskussion, som vi har ført om min ungdomsorganisations indstilling overfor det kommunistiske parti. Jeg vil gerne slå fast, at der ikke er nogen uoverensstemmelse mellem det ærede medlem og mig, hvad angår de rettigheder, det kommunistiske parti må have i et demokratisk samfund. De skal begribeligvis kunne vælges til rigsdag og kommunalråd, hvis de har stemmer til det, i fagforeningerne, og hvor man ellers stemmæssigt har mulighed for at gøre krav på en plads. Her er vi alle og selvfølgelig også jeg forpligtet til det samarbejde, som et demokratisk samfund kræver. Det, vi er uenige om, og som der altså også har været uenighed om, ikke i selve organisationen, men, forstår jeg, ved den konference, der skulle indkaldes til, er spørgsmålet om, hvorvidt man, når man selv kan bestemme det, vil være sammen med kommunister eller ikke vil være sammen med kommunister, og dér har jeg taget det samme standpunkt som min ungdomsorganisation. Jeg mener, at erfaringerne har vist, at man bør holde sig væk fra organisationer af den karakter, som kommunisternes har. Jeg gentager: vi er alle, bortset fra partiets repræsentanter, enige i den stilling, vi skal indtage overfor dem. Det er et praktisk spørgsmål om, hvorledes man skal arbejde i et demokratisk samfund. Jeg må se således på det, at når man kan